

Passie voor porselein

De tere porseleinen werken van Ingrid Pasmans herken je meteen aan de verfijnde blad- en kantmotieven en verwijzingen naar de negentiende eeuw. Ze worden met veel geduld gemaakt in een prachtig atelier aan huis. "Porselein lijkt fragiel, maar eigenlijk is het een heel sterk materiaal."

1 Een van de onmisbare instrumenten van Ingrid: een kleiroller waarmee ze ongebakken porselein heel dun uitrolt. Een precies werkje, want er mag absoluut geen lucht in komen, anders barst het porselein in de oven. **2** Mensen mogen dit werk ophangen zoals ze willen, maar Ingrid hangt ze zelf op met gedroogde bladeren. Deze verzamelde ze ooit op Corsica. **3 en 5** Ingrid bewaart haar werken in grote ladekasten of in ambachtelijke, zelfgemaakte houten kistjes. **4** Deze porseleinen Ginkgo-bladeren gaf Ingrid de titel van de laatste regel uit een liefdesgedicht van Goethe: *Dasz Ich Einz und Doppelt bin*. De losse bladen op de achtergrond komen uit oude geologieboeken die ze op rommelmarkten koopt.

De porseleinen werken van Ingrid hangen meestal voor een schilderij, tekening of aquarel met kantmotieven, zoals deze.

“Veel wat ademt naar vroeger, spreekt mij aan”

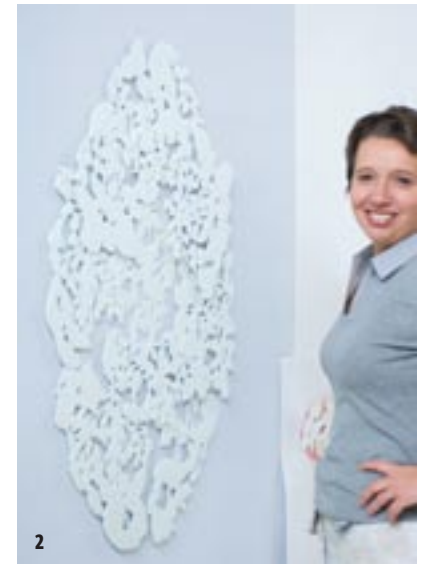

“Ik houd van werk dat veel tijd vraagt”, vertelt Ingrid Pasmans (42), terwijl ze in haar ruime atelier aan huis tekst en uitleg geeft over haar kleine, broze in blad- en kantmotieven uitgevoerde porseleinen werken, die bijna als verdwaald in de grote ruimte aan draad of lintjes en simpele spijkers aan de muur hangen. “Het precieze en gedetailleerde dat met mijn werk gepaard gaat, het ambachtelijke aspect ervan: dat past goed bij me.”

Illustraties uit de 19e eeuw

Soms heeft Ingrid voordat ze aan het werk gaat een titel in haar hoofd die haar aanspreekt en waar ze iets bijzonders mee wil, maar meestal gaat ze eerst aan de slag met porselein. Als de werken eenmaal klaar zijn, hangt Ingrid ze aan de muur, in combinatie met pagina's uit negentiende-eeuwse encyclopedieën, geologieboeken of zelfgemaakte schilderijen en tekeningen van oude interieurs. Die oude illustraties boeien haar door de manier waarop ze de werkelijkheid van toen weergeven. “Nu hebben we fotografie en film, maar in de negentiende eeuw waren illustraties de enige manier om exotische planten of plekken te laten zien. Deze gedetailleerde, gestileerde tekeningen gaven een eigen kijk op de werkelijkheid, het zijn bijna droomlandschappen. Er is iets in mij dat verlangt naar het verbeelden van planten, dieren en landschappen op die manier. Veel wat ademt naar vroeger spreekt me aan. Ook dagboeken of romans uit die tijd of die zich in die tijd afspelen: ik lees ze heel graag. Die fascinatie voor vervlogen tijden zie je duidelijk terug in mijn werk.” >

< Ingrid: “Dit werk heet *Roots and Wings*. Wortels en vleugels: dat is wat je eigenlijk wilt bereiken in het leven, het is ook wat ik mijn twee kinderen probeer mee te geven.”

1 en 3 Porseleinen hartjes die Ingrid in opdracht van Museum van Loon in Amsterdam maakte. De medaillons zijn details uit schilderijen uit het museum. Deze hartjes worden vaak als trouwcadeau gegeven, prachtig verpakt in handgemaakte kartonnen doosjes. **2** Een van de werken die Ingrid maakte tijdens haar verblijf in het Europees Keramisch Werkcentrum in Den Bosch, waar ze het werken met porselein onderzocht. **4** Het basismateriaal waar Ingrid mee werkt: zakken klei en porselein en oude encyclopedieën en geologieboeken. **5** Ingrid is een van de weinige kunstenaars met een royaal atelier aan huis, waar ze overdag, maar ook heel graag in de avonden aan het werk is.

Spannend materiaal

Ze kon het woord nauwelijks uitspreken, maar als kind wilde ze illustratrice worden. Van kinderboeken, want daar kon ze niet genoeg van krijgen. Ze ging naar de kunstacademie waar ze leerde etsen en lithograferen. Later ging ze behalve op papier, ook op tegels drukken en vervolgens kwam ze terecht in het Europees Keramisch Werkcentrum in Den Bosch, waar ze twee keer een aantal maanden verbleef en het werken met porselein onderzocht. “Een geweldig materiaal. Het is een zuivere soort klei die je op een heel hoge temperatuur kunt bakken en die afhankelijk van de baktemperatuur verschillende tinten oplevert. Als je porselein bijvoorbeeld heel hoog stookt, krijgt het een blauwe zweem. Maar het spannendst vind ik misschien wel het contrast: porselein lijkt broos, maar eigenlijk is het een heel sterk materiaal. Al wil het wel het liefst in ronde vormen worden gebakken, zoals koppen en schotels: dan is het op zijn sterkst. Ik gebruik het juist in platte vormen, dat vind ik veel verrassender.”

Eeuwigdurend geluk

Wat Ingrid in haar atelier in het klein doet, gebruikt ze als inspiratiebron voor de monumentale werken voor de openbare ruimte die ze in opdracht maakt. Zo herken je in het 13 meter lange werk voor de trouwzaal van het gemeentehuis in Diemen, dat ze in 2002 ontwierp, alles wat haar werk zo typerend maakt: het verfijnde kantmotief in klei dat verwijst naar bruidssluiers, het gebruik van oude schilderijen en de delicate lijntekeningen. Het werk heet *Arcadia*, een verwijzing naar de verzonnen droomlandschappen van schilders uit de romantiek, waar mensen eeuwigdurend geluk te wachten stond. <

“Porselein lijkt broos, maar is eigenlijk heel sterk”

1, 2 en 3 Werk in wording: mooie blad- of kantmotieven worden door Ingrid gekopieerd, uitvergroot en uitgeknipt. Daarna worden ze als sjabloon op het uitgerolde porselein neergelegd en met chirurgische precisie uitgesneden. De klei moet eerst nog dagen drogen voordat het gebakken kan worden in de oven. Eenmaal klaar hangt Ingrid ze aan de muur. **4** Haar mesjes, kwastjes en ander gereedschap bewaart Ingrid in een oude leren etui van de rommelmarkt. **5** *'I am of two minds'*, een werk van porselein met een achtergrond van zeefdruk op glas dat Ingrid in 1999 maakte.

Kijk voor meer informatie over het werk van Ingrid Pasmans of als je contact wilt opnemen op www.xs4all.nl/~ipasmans.

